

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τα φτερά του Ικάρου

Μια σύντομη ιστορία για
να μάθω πώς να μαθαίνω

Τα φτερά του Ικάρου

- **Θέμα:** Θέτοντας ρεαλιστικούς στόχους και επιμένοντας για την επίτευξή τους (βασισμένο στη μυθολογική ιστορία του Δαίδαλου και του γιου του Ικάρου)
- **Χρόνος ανάγνωσης:** περίπου 20 λεπτά
- **Επίπεδο:** 8-12 ετών

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Θέμης είναι ένα ονειροπόλο αγόρι που βυθίζεται συχνά στις σκέψεις του και φαντάζεται τη ζωή μακριά από το χωριό του. Το μεγαλύτερο όνειρό του είναι να εξερευνήσει τον κόσμο πετώντας. Όταν βρίσκει τα φτερά που κατασκεύασε ο Δαίδαλος, το όνειρό του ξαφνικά μοιάζει επιτέλους εφικτό. Χρησιμοποιώντας τα θα μπορέσει να πετάξει στο βασίλειο του θεού Ήλιου. Ωστόσο, ο δρόμος για την επίτευξη του ονείρου του δεν είναι εύκολος και ο Θέμης έχει να αντιμετωπίσει πολλά τεχνικά προβλήματα. Έχοντας σαν καθοδηγητές του κάποια μυθολογικά πλάσματα, μαθαίνει να αξιολογεί τις ικανότητές του, να προχωρά βήμα προς βήμα και να επιμένει παρά τις αντιξοότητες.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

Πρόβλεψη, αποτυχία, στόχος, επιμονή, σχέδιο

Πληροφορίες για τον εκπαιδευτικό: Ο εκπαιδευτικός παρουσιάζει στα παιδιά την ιστορία περιπέτειας. Οι μαθητές διαβάζουν την ιστορία μόνοι τους ή μαζί με τον εκπαιδευτικό. Στη συνέχεια, ο εκπαιδευτικός αξιοποιεί ορισμένες ή όλες τις εργασίες που προτείνονται στο τέλος του κειμένου της ιστορίας.

Κεφάλαιο 1: Το όνειρο της πτήσης

Ο Θέμης ζούσε σε ένα μικρό χωριό που περιτριγυριζόταν από βουνά. Όλοι γνώριζαν ο ένας τον άλλον και σπάνια έφευγε από εκεί ή ερχόταν κανείς εκεί. Ήταν ένα όμορφο και ασφαλές μέρος. «Θέμη, σε παρακαλώ κατέβα από εκεί κι έλα να φας!» του φώναζε συχνά η **μητέρα** του, βγάζοντάς τον απότομα από την ονειροπόλησή του.

Ως συνήθως, ο Θέμης περνούσε πολλές ώρες κοιτάζοντας τον ουρανό και παρατηρώντας τα πουλιά. Τα πουλιά ήταν ελεύθερα και μπορούσαν να πετάξουν όπου ήθελαν. Το αγόρι ονειρευόταν να φύγει μακριά από το μικρό χωριό. Ήθελε να δει τον μεγάλο κόσμο και τα άγνωστα μέρη του. Οι άλλοι τον θεωρούσαν παράξενο εξαιτίας των ονείρων του. Τα υπόλοιπα παιδιά έπαιζαν κι έτρεχαν στα χωράφια, κοιτάζοντας κάτω για να μη σκοντάψουν στις πέτρες και στις ρίζες των δέντρων.

Ο Θέμης όμως είχε πάντα το κεφάλι του στα σύννεφα και φανταζόταν ότι πετάει. Δεν τον ένοιαζε αν οι άλλοι γελούσαν μαζί του ή αν κορόιδευαν την επιθυμία του. Ήταν σίγουρος ότι μια μέρα θα πραγματοποιούσε το όνειρό του: να πετάξει ψηλά στον ουρανό όπως τα πουλιά. «Θέμη, για όνομα του Θεού, οι άνθρωποι δεν πετούν! Σταμάτα τις ανοησίες και πήγαινε να παίξεις με τους φίλους σου. Έλα, πήγαινε!» του είπε για ακόμα μια φορά η μαμά του προσγειώνοντάς τον βίαια στη γη.

Κεφάλαιο 2: Έτοιμος για αποχείωση

Ο Θέμης ήξερε γιατί η μητέρα του ήθελε να τον βλέπει να παίζει με άλλα παιδιά. Ήθελε να είναι σαν κι εκείνα, που έχουν τα πόδια και το μυαλό τους στο έδαφος, κι όχι να 'ναι διαρκώς με στραμμένο το κεφάλι προς τα σύννεφα. Ανησυχούσε γι' αυτόν και το νεαρό αγόρι είχε αρχίσει να το καταλαβαίνει. Καθώς δεν ήθελε να τη βλέπει συννεφιασμένη, την άκουσε και πήγε ένα απόγευμα να παίξει με τους συνομήλικούς του από τη γειτονιά. Σύντομα όμως βαρέθηκε το τρέξιμο και το κυνηγητό. Ήθελε να περιπλανηθεί στα κοντινά βουνά και τις σπηλιές.

Μετά από λίγη ώρα λοιπόν, ο Θέμης, λέγοντας ένα βιαστικό «Γεια σας, παιδιά!», έφυγε τρέχοντας για το βουνό που στεκόταν αγέρωχο από πάνω του και που συχνά ένιωθε ότι του μιλούσε, σαν να τον προσκαλούσε να πάει κοντά του. Πάντα απολάμβανε κι ενθουσιαζόταν με τις ορεινές περιπλανήσεις του, αλλά αυτή τη φορά είχε έναν παραπάνω λόγο να ενθουσιαστεί. Καθώς περπατούσε στα μονοπάτια του βουνού, ανακάλυψε μια καταπληκτική σπηλιά.

Στο αντίκρισμα της σπηλιάς το νεαρό αγόρι φαντάστηκε ευθύς ότι είχε βρει έναν θρυλικό θησαυρό. Κατά βάθος ήξερε ότι ήταν απλώς μια φαντασίωση, οπότε όταν είδε

ένα παλιό κι αρκετά σκονισμένο μπαούλο στο βάθος της σπηλιάς, σκέφτηκε ότι ήταν απλώς ένα δημιούργημα της φαντασίας του. Περπάτησε πιο κοντά, άπλωσε το χέρι του κι άγγιξε το σεντούκι. «Είναι αληθινό! Δεν είναι στη φαντασία μου!» αναφώνησε κατενθουσιασμένος.

Ο Θέμης, κατακλυσμένος από χαρά κι ανυπομονησία, βάλθηκε να το ανοίξει. Φαντάστηκε ότι έπρεπε να μαντέψει τη μυστική φόρμουλα για να μπορέσει να ξεκλειδώσει το παλιό και σκουριασμένο του λουκέτο. Αλλά ξαφνικά άκουσε ένα «κλικ!» και η κλειδαριά άνοιξε μονομιάς. Το μπαούλο άνοιξε τόσο εύκολα που ο Θέμης ένιωσε μεγάλη απογοήτευση. Ήταν σίγουρος τώρα ότι δε θα υπήρχε κάτι ενδιαφέρον ή πολύτιμο μέσα.

Σηκώνοντας όμως το καπάκι, προς μεγάλη έκπληξή του, είδε ένα ζευγάρι τεράστιων φτερών. Ανοιγόκλεισε τα μάτια του και τσίμπησε το χέρι του για να βεβαιωθεί ότι δεν ονειρευόταν. Αλλά όλα όσα συνέβαιναν ήταν πραγματικά: τα φτερά ήταν στα χέρια του! Τα άγγιζε κι ένιωθε πάνω στα δάχτυλά του το κερί να τα ενώνει. Ξαφνικά, ένα κομμάτι χαρτί με ξεθωριασμένα γράμματα γλίστρησε από τα φτερά. Μες στο ημίφως της σπηλιάς ο Θέμης σούφρωσε λίγο τα μάτια του και προσπάθησε να το διαβάσει:

**«Αυτά τα φτερά θα σε πάνε μακριά, αλλά να θυμάσαι:
Ο ουρανός μπορεί να είναι σκληρός
με όσους τολμούν να τον προκαλούν».**

Κάτω από το σημείωμα υπήρχε μια υπογραφή: «Δαίδαλος». Η καρδιά του Θέμη χτυπούσε όλο και πιο γρήγορα. Είχε βρει όντως τα φτερά που έφτιαξε ο Αθηναίος αρχιτέκτονας και μηχανικός, ο πανέξυπνος δημιουργός του λαβύρινθου του Μινώταυρου;

Κεφάλαιο 3: Η πρώτη πτήση

Αυτός ο θησαυρός τελικά ήταν ακόμα πιο συναρπαστικός απ' ό,τι θα μπορούσε ο Θέμης να φανταστεί. Κι έτσι, άρχισε κρυφά από όλους να μαθαίνει να πετάει, μακριά από το χωριό. Στην αρχή, δεν τα πήγε και τόσο καλά. Καθώς οι περισσότερες προσπάθειες είχαν καταλήξει σε αποτυχία, το αγόρι άρχισε να αμφιβάλλει για το αν θα μπορούσε να πετύχει τον στόχο του. Μια μέρα, ενώ ξεκουραζόταν, είδε ένα μικρό σπουργίτι να προσπαθεί να πετάξει. Πολλές φορές είχε καταφέρει να απογειωθεί και να ανυψωθεί για μια στιγμή από το έδαφος, αλλά μετά από λίγο έπεφτε. Στο τέλος όμως, κι ύστερα από πολύωρη προσπάθεια, τα κατάφερε.

Ο Θέμης παρατήρησε ότι το σπουργίτι χρησιμοποιούσε σαν βοήθεια τον άνεμο: πετούσε με τις ριπές του κι αιωρούνταν πάνω σε θερμά ρεύματα αέρα. Μα, πάνω απ'

όλα, χρησιμοποιούσε την... επιμονή του και την πίστη του στον εαυτό του. Έτσι, το αγόρι αποφάσισε να χρησιμοποιήσει αυτή τη γνώση και, παρά τα γδαρμένα του γόνατα, συνέχισε να κάνει κι άλλες προσπάθειες να πετάξει.

Ένα πρωί, μετά από πολλές πτώσεις και έχοντας επισκευάσει τα φτερά αρκετές φορές, το αγόρι ξέφυγε για λίγο από το έδαφος και παρασύρθηκε από τον αέρα. Αυτό διήρκεσε μόνο μισό δευτερόλεπτο, αλλά ήταν ένα πολύ σημαντικό μισό δευτερόλεπτο! Τώρα ο Θέμης ήξερε μέσα του ότι κάποια στιγμή θα τα κατάφερνε!

Κεφάλαιο 4: Παράξενοι οδηγοί

Ο Θέμης ήταν πολύ ενθουσιασμένος ύστερα από την πρόσφατη επιτυχία του, οπότε αποφάσισε να συνεχίσει να εξασκείται. Ήξερε ήδη πώς να απογειώνεται, αλλά εξακολουθούσε να μην είναι σε θέση να παραμείνει στον αέρα για πολλή ώρα. Μερικές φορές στεναχωριόταν όταν αποτύγχανε, αλλά μια μικρή σπίθα ελπίδας τον έκανε να συνεχίζει να προσπαθεί. Μέρα με τη μέρα, βήμα προς βήμα εξασκούσαν και μάθαινε νέα πράγματα. Με σκληρή δουλειά και επιμονή, ήταν ήδη σε θέση να ανυψωθεί για λίγη ώρα στον αέρα και να μείνει για κάποια λεπτά πάνω από το έδαφος.

Μια ωραία μέρα, ο Θέμης είδε ένα σμήνος από παράξενα πουλιά. Τα πουλιά κοίταξαν το αγόρι με περιέργεια, επειδή είχε φτερά και προσπαθούσε να πετάξει. Δύο από αυτά τον πλησίασαν και άρχισαν μαζί του τη συζήτηση:

– Καλή σου μέρα. Το όνομά μου είναι **Σκιά** και αυτό το μεγάλο κοράκι είναι ο φίλος μου ο **Αιθέρας**, είπε το χελιδόνι.

– Καλημέρα! Το όνομά μου είναι Θέμης, απάντησε το αγόρι.

– Βλέπουμε ότι μαθαίνεις να πετάς. Να σου δώσω μια συμβουλή; του είπε το κοράκι.

– Ναι, φυσικά! αποκρίθηκε ο Θέμης όλο ενθουσιασμό.

– Ηρέμισε! Δεν υπάρχει λόγος να βιάζεσαι. Πρέπει **να παρατηρείς** καλύτερα το περιβάλλον σου. Μάθε **να προβλέπεις τους κινδύνους** που μπορεί να αντιμετωπίσεις, ώστε να μην αιφνιδιάζεσαι! τον συμβούλευσε ο σοφός Αιθέρας.

– Τι παράξενο που μπορείτε να μιλάτε! αναφώνησε έκπληκτος ο Θέμης.

– Τι παράξενο που κι εσύ μπορείς να πετάξεις! του απάντησε η Σκιά και με μια κίνηση σηκώθηκε από το έδαφος κι έκανε έναν μικρό κύκλο στον αέρα.

– Μπορείτε να με βοηθήσετε να μάθω να πετάω καλά; τους ρώτησε ο Θέμης με την προσμονή και την ελπίδα χαραγμένες στο πρόσωπό του.

– Φυσικά! Είμαστε μυθολογικά πουλιά και θέλουμε να σε βοηθήσουμε! Μείνε κοντά μας όμως, γιατί ο ουρανός είναι γεμάτος εκπλήξεις, πρόσθεσε ο Αιθέρας.

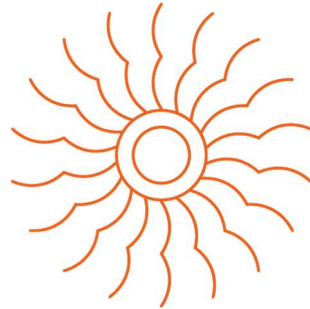
Ο Αιθέρας και η Σκιά πετούσαν μαζί με τον Θέμη κάθε μέρα για να του δώσουν πολύτιμες συμβουλές. Χάρη στην υποστήριξή τους, το αγόρι απέκτησε γρήγορα αυτοπεποίθηση κι εκτίμησε τη βελτίωσή του, ακόμη και τα πιο μικρά βήματα προόδου που είχε κάνει.

– Αν προοδεύει και εξελίσσεται τόσο γρήγορα, σύντομα θα είναι έτοιμος να πετάξει ως το παλάτι του θεού Ήλιου, είπε γεμάτη περηφάνια η Σκιά στον Αιθέρα.

– Υπομονή! Έχει ακόμα πολλή δουλειά μπροστά του, της απάντησε εκείνος.

Ο Θέμης άκουσε τη συζήτησή τους και, από περιέργεια, θέλησε και ο ίδιος μέσα του να πετάξει ως το παλάτι του θεού Ήλιου. Η ιδέα **να συναντήσει τον Ήλιο, τον θεό του καυτού αστεριού**, έκανε το αγόρι να τρέμει από χαρά. «Ο κόσμος της

μυθολογίας υπάρχει πραγματικά!» σιγοψιθύρισε για να μην καταλάβουν η Σκιά και ο Αιθέρας ότι κρυφάκουγε.

Κεφάλαιο 5: Ηλιοκαμένος στο παρά πέντε

Ενθαρρυσμένος λοιπόν από το πόσο πολύ είχε τον τελευταίο καιρό βελτιωθεί και προοδεύσει στο να πετάει, ο Θέμης αποφάσισε να πάει ένα ταξίδι. Ένα ηλιόλουστο πρωινό, όταν ο ουρανός δεν ήταν συννεφιασμένος, ξεκίνησε την πτήση του. Δυστυχώς όμως ο ζεστός άνεμος άρχισε να λιώνει το κερί στα φτερά του, τα οποία με τη σειρά τους άρχισαν να κολλάνε μεταξύ τους. Το ονειροπόλο αγόρι δεν το είχε προβλέψει αυτό και δεν ήταν προετοιμασμένο για κάτι τέτοιο. «Ω, τι συμφορά! Καταστροφή! Και δεν υπάρχει κανένας από τους φτερωτούς μου φίλους δίπλα μου για να με βοηθήσει» σκεφτόταν πανικοβλημένος.

Κι ενώ όλα έδειχναν ότι σύντομα η πτήση θα είχε άδοξο τέλος, για καλή του τύχη θυμήθηκε ευτυχώς τη συμβουλή του Αιθέρα και της Σκιάς: **«Να μην πανικοβάλλεσαι ποτέ! Να κρατάς την ψυχραιμία σου!»**. «Η Σκιά και ο Αιθέρας μου είχαν πει **να αναπνέω, να παραμένω ήρεμος και να σκέφτομαι**. Πρέπει να ενεργήσω και να πάρω μια απόφαση γρήγορα, αλλά **με σύνεση**» επαναλάμβανε από μέσα του ο Θέμης μιλώντας και **καθησυχάζοντας τον εαυτό του**. Ξάφνου, θυμήθηκε κι άρχισε να προσπαθεί να εφαρμόσει τη συμβουλή των φτερωτών δασκάλων του:

1. να παρατηρεί,
2. να σκέφτεται και
3. να ενεργεί προσεκτικά.

Το πιο σημαντικό είναι να μη χειροτερέψει η κατάσταση. Ο Θέμης κοίταξε γύρω του, επικεντρώθηκε στον άνεμο και αναζήτησε μια θέση όπου το κερί δε θα έλιωνε και τα φτερά θα συνέχιζαν να λειτουργούν και να είναι ικανά να τον μεταφέρουν. Μετά από μερικά μακρά κι ιδιαίτερα αγχωτικά δευτερόλεπτα, κατάφερε να σταθεροποιήσει την πτήση του. «Ουφ! Η τραγωδία ήταν πολύ κοντά!» αναφώνησε ανακουφισμένος ο Θέμης και υποσχέθηκε στον εαυτό του ότι την επόμενη φορά θα σχεδίαζε καλύτερα το ταξίδι του.

Κεφάλαιο 6: Η συνάντηση με τον θεό Ήλιο

Ο Θέμης δεν αποθαρρύνθηκε από τη δύσκολη κι επικίνδυνη δοκιμασία του. Η κατάσταση αυτή του έδειξε ότι μπορούσε να ξεπεράσει τις δυσκολίες, γεγονός που του έδωσε κουράγιο. Κατά τη διάρκεια του επόμενου σταδίου του ταξιδιού του επικεντρώθηκε στην πτήση. Κάνοντας ελιγμούς με τα φτερά του, παρατηρούσε προσεκτικά τον άνεμο και τον ήλιο. Ξεπερνώντας πολλές δυσκολίες και κατακτώντας πολλά χιλιόμετρα, είδε τον ναό του θεού Ήλιου να ξεπροβάλλει στο βάθος μέσα από τα σύννεφα.

Το νεαρό αγόρι δεν πίστευε στα μάτια και στην τύχη του! Προσγειώθηκε στην πλατεία μπροστά από τον ναό, κοίταξε γύρω του και, χορηγούμενος από αυτό που αντίκριζε, αποφάσισε να εξερευνήσει τον τόπο. Από την κορυφή του παλατιού, ο θεός του ήλιου τον παρακολουθούσε. «Τι έκπληξη είναι αυτή! Δεν περνάει κάθε μέρα ένα φτερωτό αγόρι τις πύλες του παλατιού μου... Τι σε φέρνει εδώ;» τον ρώτησε με χαλήνιο ύφος ο θεός Ήλιος.

Ο Θέμης, αν και κατακόκκινος από τις καυτές ακτίνες του ήλιου, χλόμιασε σαν είδε τον θεό. Ωστόσο, σύντομα ξεπέρασε τον φόβο του και του διηγήθηκε την ιστορία του με κάπως όμως χαοτικό τρόπο, αφού το δέος και η αμηχανία παρέμεναν μέσα του κι είχαν κουρνιαχτώσει στη φωνή του. Του μίλησε για όλα: για την επιθυμία του να πετάξει, την ελπίδα του να τον συναντήσει, τη συνομιλία του με τη Σκιά και τον Αιθέρα και όσα αυτοί του δίδαξαν, καθώς και για την ανησυχία της μητέρας του, τους χωρικούς που τον χλεύαζαν και διαρκώς παρεξηγούσαν κι υποτιμούσαν τα όνειρα και τον τρόπο ζωής του...

Ο θεός Ήλιος συγκινήθηκε πολύ από αυτή την ιστορία και την αποφασιστικότητα του Θέμη. «Επικεντρώθηκες αποκλειστικά στον τελικό σου στόχο και τα κατάφερες απ' ό,τι φαίνεται! Αλλά να θυμάσαι ότι στην πραγματικότητα το ίδιο το ταξίδι είναι το πιο σημαντικό πράγμα. Κάθε εμπόδιο που ξεπερνάς στην πορεία σου είναι ένα μεγάλο μάθημα: έχεις μάθει να έχεις υπομονή, επιμονή και στρατηγική σκέψη» του είπε ο σοφός Ήλιος.

Κεφάλαιο 7: Η θριαμβευτική επιστροφή

Την ίδια στιγμή, στο χωριό επικρατούσε μεγάλη ανησυχία επειδή ο Θέμης είχε εξαφανιστεί και οι χωρικοί τον αναζητούσαν για αρκετές ημέρες. Όλοι γνώριζαν ότι ήταν ονειροπόλος κι αγαπούσε την περιπέτεια, γι' αυτό και μερικές φορές εξαφανιζόταν για μια ή δυο ολόκληρες μέρες. Αυτή τη φορά όμως η απουσία του κράτησε πολύ περισσότερο. Είχαν ήδη ερευνήσει όλα τα σπίτια, τις σπηλιές και κάθε μυστικό και «περίεργο» μέρος στις γύρω περιοχές, αλλά δεν είχε βρεθεί πουθενά. Η μαμά του αγοριού έκλαιγε απαρηγόρητη, μα βαθιά μέσα της πίστευε ότι ο γιος της θα βρεθεί.

Κάποια στιγμή ανασήκωσε το βλέμμα της και κοίταξε στον ουρανό με ελπίδα... Ξαφνικά, μια κουκίδα εμφανίστηκε στον ουρανό, μια κινούμενη κουκίδα που έμοιαζε να πλησιάζει το χωριό. Το σχήμα της όσο περνούσαν τα δευτερόλεπτα γινόταν όλο και πιο ευδιάκριτο κι έμοιαζε όλο και περισσότερο με πουλί. Μεγάλη ήταν η έκπληξη των κατοίκων του χωριού όταν ύστερα από μερικά λεπτά ένα τεράστιο πουλί προσγειώθηκε στο έδαφος. Από τα φτερά του ξεπρόβαλε το κουρασμένο αλλά

χαρούμενο πρόσωπο του Θέμη! Όλοι, κατενθουσιασμένοι και σαστισμένοι παράλληλα, άρχισαν να χειροκροτούν και να φωνάζουν από χαρά: «Θέμης ο ήρωας! Θέμης ο άνθρωπος πουλί! Ο Θέμης μπορεί να πετάξει!».

Καθώς το αγόρι διηγούνταν τις περιπέτειες και το ταξίδι του, όλοι κρέμονταν από τα χείλη του και τον άκουγαν αποσβολωμένοι θαυμάζοντας παράλληλα το θάρρος, την επιμονή και τα επιτεύγματά του. Οι χωρικοί ήταν περήφανοι για τον Θέμη, αλλά η ιστορία του για τη συνάντηση με τον θεό Ήλιο τούς έκανε να αμφιβάλλουν. «Μια συνάντηση με τον θεό Ήλιο; Τι άλλο θα σκαρφιστεί αυτός ο ονειροπόλος νεαρός;» αναρωτιούνταν και σιγοψιθύριζαν.

Κεφάλαιο 8: Νέα όνειρα

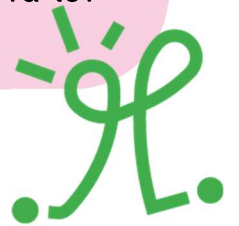
Ο Θέμης κοίταξε τα φτερά του και χαμογέλασε. Χάρη σε αυτά είχε μάθει να πετάει, είχε ζήσει πολλές απίστευτες περιπέτειες και είχε γνωρίσει νέους φίλους καθώς και τον ίδιο τον θεό Ήλιο. Σκεπτόμενος τα γεγονότα, συνειδητοποίησε ότι το ταξίδι του μόλις είχε αρχίσει. Ο ουρανός που τόσο αγαπάει είναι απέραντος και γεμάτος μυστήρια για να ανακαλύψει και νέες προκλήσεις για να αντιμετωπίσει.

Η μητέρα του του ζήτησε να μείνει στο σπίτι για λίγο. Έτσι, ο Θέμης έκρυψε τα φτερά του στο στήθος του, αλλά υποσχέθηκε στον εαυτό του ότι θα συνεχίσει να μαθαίνει, να ονειρεύεται και να πετάει ακόμα ψηλότερα, με προσοχή όμως, σύνεση και σοφία.

Τι μάθαμε σήμερα και τι είναι καλό να θυμόμαστε...

Ο Θέμης έκανε το όνειρό του πραγματικότητα, αλλά ο δρόμος ήταν γεμάτος εμπόδια. Έπρεπε:

- να προβλέπει τους στόχους του,
- να επιμένει και να μην τα παρατήσει, ακόμη και σε δύσκολες στιγμές,
- να χρησιμοποιήσει τις αποτυχίες του για να καταλάβει τι έπρεπε να βελτιώσει,
- να τολμήσει να ζητήσει βοήθεια από ανθρώπους που θα μπορούσαν να τον καθοδηγήσουν σε αυτή τη διαδικασία μάθησης.

Σειρά σας να παίξετε!

Λύστε το κουίζ

Ερώτηση 1

Όταν ο Θέμης μάθαινε να πετάει, έπεφτε συχνά και έπρεπε να αναλογιστεί τι πήγε στραβά για να σημειώσει πρόοδο. Αν ήσουν στη θέση του, πώς θα αντιδρούσες μετά από μια «πτώση», δηλαδή ύστερα από μια αποτυχημένη προσπάθεια;

α) Θα έπαιρνα ένα λεπτό για να ηρεμήσω πριν προσπαθήσω ξανά.

β) Θα ζητούσα βοήθεια από κάποιον που θα μπορούσε να μου εξηγήσει τι πήγε στραβά.

γ) Θα προσπαθούσα να καταλάβω τι προκάλεσε το λάθος και θα προσαρμόζα την πορεία της δράσης και των κινήσεών μου.

δ) Θα το ξαναέκανα αμέσως, ελπίζοντας ότι αυτή τη φορά θα πετύχαινε.

Καθεμιά από τις παραπάνω απαντήσεις δείχνει έναν διαφορετικό τρόπο μάθησης. Σκέψου, ποιος σου ταιριάζει περισσότερο;

Ερώτηση 2

Όταν ο Θέμης κινδύνεψε να χάσει τα φτερά του λόγω των ζεστών ανέμων και βρέθηκε ένα βήμα πριν από την ελεύθερη πτώση στο κενό, θυμήθηκε τις συμβουλές των φίλων του για να μπορέσει να πάρει τις σωστές αποφάσεις. Αν βρισκόσουν εσύ σε μια δύσκολη κατάσταση, τι θα έκανες από τα παρακάτω για να την ξεπεράσεις;

α) Θα σκεφτόμουν παρόμοιες καταστάσεις που έχω περάσει και τι έμαθα από αυτές.

β) Θα ζητούσα συμβουλές από κάποιον που εμπιστεύομαι.

γ) Θα έκανα ένα διάλειμμα για να σκεφτώ όλες τις πιθανότητες.

δ) Θα ενεργούσα ακούγοντας το ένστικτό μου για να βγω γρήγορα από την κατάσταση αυτή.

Καθεμιά από αυτές τις προσεγγίσεις μπορεί να είναι χρήσιμη σε διαφορετικές χρονικές στιγμές. Σκέψου: ποια από αυτές ταιριάζει περισσότερο σε σένα;

Ερώτηση 3

Ο θεός Ήλιος εξηγεί στον Θέμη ότι το ταξίδι του τον έκανε να κατανοήσει καλύτερα πώς μπορεί να επιτυγχάνει τους στόχους του. Αν έβαζες έναν μεγάλο στόχο για τον εαυτό σου, πώς θα προσπαθούσες να τον πετύχεις;

α) Θα ξεκινούσα προσδιορίζοντας μικρά βήματα για να προχωρήσω σιγά σιγά μπροστά.

β) Θα αναζητούσα ιδέες παρατηρώντας τι έχουν κάνει άλλοι πριν από εμένα.

γ) Θα ξεκινούσα αμέσως, ακόμη κι αν έπρεπε να προσαρμόσω το σχέδιό μου στην πορεία.

δ) Θα σκεφτόμουν πολύ καιρό πριν πάρω μια απόφαση για τον τρόπο που θα λειτουργούσα, ώστε να σιγουρευτώ ότι θα έκανα μια καλή αρχή.

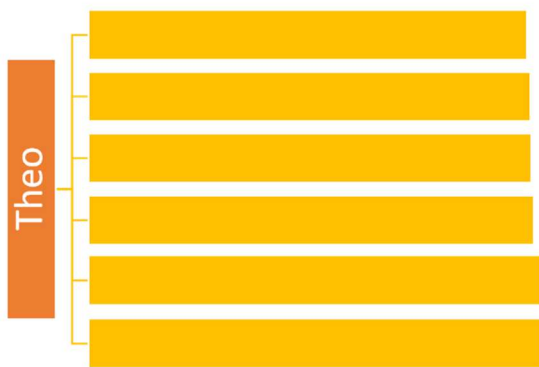
Αναρωτήσου, ποια από τις παραπάνω επιλογές είναι πιο κοντά στον τρόπο σκέψης σου;

Γράψτε τα χαρακτηριστικά του Θέμη μέσα στα κουτάκια

Γράψτε στα ορθογώνια κουτάκια του ακόλουθου σχήματος τα έξι χαρακτηριστικά του Θέμη που πιστεύετε ότι τον περιγράφουν καλύτερα, επιλέγοντας κάποιες από τις λέξεις που δίνονται παρακάτω:

ονειροπόλος, ρεαλιστής, δειλός, γενναίος, πεισματάρης, περίεργος για τον κόσμο, επίμονος, εφευρετικός, δημιουργικός, υποχωρητικός, ανεξάρτητος, δεκτικός απέναντι στις συμβουλές, ανοιχτός στη μάθηση, εγωπαθής, αρνητικός απέναντι σε συμβουλές, κλειστός-αρνητικός στη μάθηση, ενεργεί σχηματικά*

*ενεργεί με βάση ένα σχήμα, ένα διάγραμμα, ένα πλάνο

Θέμης

Το CogniQuest είναι ένα έργο που δημιουργήθηκε από
οργανισμούς
και σχολεία από το Βέλγιο, την Κροατία, τη Γαλλία, την Ελλάδα
και την Πολωνία.
Μαζί ανέπτυξαν εργαλεία που θα σας βοηθήσουν να σκεφτείτε τη
σκέψη σας. Αυτό ονομάζεται μεταγνώση -
μια φανταχτερή λέξη που σημαίνει «μαθαίνω πώς να μαθαίνω».

Μέσα από αυτές τις ιστορίες, θα ανακαλύψετε διαφορετικούς
τρόπους να λύνετε προβλήματα, να μένετε συγκεντρωμένοι και
να προβληματίζεστε για το πώς
μαθαίνετε καλύτερα.

Εξερευνήστε το σύνολο των συλλογών CogniQuest στο
ιστοσελίδα του έργου:

www.cogniquest.com

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

Κωδικός έργου: 2023-1-FR01-KA220-SCH-000158225